

Ad timotheum I.

in greco dyacon⁹ in latino dicitur minister. Gradū bonū sibi acquirere. i. p̄moueri meretur ad gradum altiorē: Mat. 25. Quia i pauca fuisti fidelis sup multa te p̄stitua⁹ rē. Et dicit bonū. qz supra eodē. Qui ep̄atū desiderat bonū opus desiderat. Nec tñ in hoc est eoz finis: s; cū hoc remuneratōez habēt a deo. Jo. 12. Uolo vt vbi ego sum illic sit et minister meus. Et ideo dicit. Multā fiduciā. s. auxily grē in p̄nti: et glorie in futuro. et hoc p̄ fidē xpi. 2. cor. 3. Fiduciā talē habemus rē. Esa. 12. Fiduciā agā et nō timebo.

C Deinde cū dicit. (Nec tibi scribo rē.) Ponit rōnem oīz p̄dictaz monitionū. Et p̄mo excludit cām opinatam. Secundo astruit verā ibi. (Si autē rē.) Tertio assignat rōnez ibi. (Que ē ecclesia rē.) Circa p̄mū sciēdū est qz posset tibi timotheus credere qz ex quo scripsit decetero eū nō visurus eēt als supfluum videret eū litteris monere. Et ideo dicit hoc scripsi tibi rē. Et nominat eū filiū. qz sibi charissimus erat. i. Lor. 4. Ideo misi ad vos thimotheum qz ē fili⁹ meus charissim⁹ rē. Et dicit sperās. q̄si nō certus. z. Joānis. Plura habēs vobis scribere nolui p̄ cartā et attramētum. Spero enī me futurū apud vos et os ad os loq̄ rē. Scribo igit licz spem habeā. qz spes in lōgū p̄rabi p̄t. puer. 16. Dominis est p̄parare animū et dñi linguā gubernare rē. Et iō dicit. Si ar tardauero rē. i. Thef. 2. S; sathanas ipediuit nos. Ego igit scribo vt si tardauero scias quō oporteat te in domo dei uersari. ps. Habitare facit vni⁹ moris i domo rē.

C Deinde cū dicit. (Que ē ecclesia rē.) Assignat rōnez qre sit sic cōuerfandū i ea. Et assignat rōnez hui⁹ cāe q̄ est duplex. P̄mo cōmēdādo ipsaz ecclesiam. Secundo vitatē ecclesie ibi. (Et manifeste rē.) Circa p̄mum duo facit. qz p̄mo cōmēdat ecclesiaz ex p̄te eius cui⁹ est ecclesia. Secundo ex veritate ipsius ecclesie ibi. (Colūna rē.) Ex parte eius cui⁹ ē ecclesia qz ē dei viui. Ecclesia q̄si aduatiō. qz i ecclesia ē aduatiō fidelium. Ro. 8. Quos vocauit rē. Et aduatiō i deū. Jo. 17. Ut et ipsi in nobis sint vni⁹ rē. Et ideo dicit q̄ est dei. Et addit viui. ad distinctionē alioz deoz ad quos p̄gregātur gētes. Naz hi sunt mortui. s; deus ecclesie ē viui⁹. Jo. 5. Sicut p̄r habet vitam in semetipso rē. Est q̄ sic in ea cōuerfandū vt spūaliter viuam⁹. ps. Domū tuā dñe decet sanctitudo rē. Secūda rō ē ex veritate ecclesie. Nāle ē. n. homini vt desideret cognitio nem veritatis cū sit p̄fectio intellect⁹. Uñ Aug. dicit qz beatitudo ē finis hoīs q̄ nihil aliud ē q̄ gaudiū de vitate. Hoc innotuit p̄bis p̄ creaturas. Ro. 1. Sed in hoc vacillabāt. qz nō habebāt certitudinē veritatis. tuz qz erāt corrupti erroribus. tum qz vix iuenit apud eos qz in veritate cōcordēt. Sed in ecclesia est firma cognitio et veritas. Uñ dicit colūna. Ecclesi. 24. Thronus meus in colūna nubis rē. Ecclesi. 26. Colūne auree rē. Et d̄ aurea. qz in se sancta. Et firmamētum. s. q̄tū ad alios. qz nō possunt firmari in vitate nisi p̄ ecclesie sacramēta. Luc. 22. Tu aliquñ p̄uersus p̄firma rē. ps. Ego p̄firmavi colūnas ei⁹. Si igit ecclesia p̄gregat i deo et dat cognitionē vitatis debem⁹ eē in ea.

C Deinde cū dicit. (Et manifeste rē.) Cōmēdat caput ecclesie. Et p̄mo xpm ad cui⁹ manifestationē apparuit. Secūdo de eius exaltatiōe agit ibi. (Assumpt⁹ rē.) Cōmēdat autē xpm dupliciter. P̄mo q̄tū ad nām diuinā. Secūdo q̄tū ad humanā ibi. (Quō manifestatū est rē.) Dicit q̄. Et manifeste rē. Quia sacramētū idē ē qd̄ sacri secretū. Nihil autē tā secretū q̄ id qd̄ in corde gerimus. Multo ḡ magis qd̄ i corde et secretus est et sacri. i. cor. 2. Que sunt dei nemo nouit nisi spūs dei rē. Esa. 45. Secretū meū mihi secretū meūz mihi. Esa. 45. Tu es deus abscondit⁹. Et hoc ē verbū dei in corde p̄ris. ps. Eructauit cor meū verbū bonū rē. Hoc siḡ dē sacramētū ē sacramētū pietatis. secretū autē hoīs aliquñ ē vanū. ps. Dñs scit cogitatiōes hoīz qm̄ vane sūt. Inq̄tuz ḡ ē restauratiū mūdi ē pietatis. Itē magnū qz ē verus

deus cui⁹ magnitudis nō est finis. Hoc ḡ secretus qd̄ latet in corde patris factū ē hō. Et ideo describit ipm. Secūdo q̄tū ad nām humanā rē. Et p̄mo q̄tū ad carnē. Secūdo q̄tū ad aiām. Quātū ad p̄mū dicit. Quō manifestatū ē i carne. Sicut verbū qd̄ latet in corde manifestatū vbo sensibili. Ita verbū dei in corde dei latebat. sed i carne manifestatū. Jo. 1. Verbū caro factū ē rē. Quātū ad aiāz dicit. Iustificatū ē in spiritu. Hoc dupliciter exponit. P̄mo ne credatur qz caro p̄us sit cōcepta dicit qz nō. qz in spiritu. i. p̄ spiritu sancto cōceptus ē. Mat. 1. Quō enī ex ea natū ē de spiritu sancto ē. Et Luc. 1. Quō. n. ex te nascet vocabit⁹ fili⁹ dei. Et h̄ qz spūs sanctus supueniet in te rē. Vel in spūscō humano de quo Jo. 19. Emisit spūs. Et sic ē manifestatū i carne qd̄ tñ est cū spiritu. Et dico spū iustificato. s. quia iustus est absq; omni macula.

C Deinde cum dicit. (Apparuit rē.) Ostēdit ei⁹ manifestationē. et p̄mo factā angelis. z^o hoīb⁹ ibi. (Predicatus rē.) Dicit ḡ. sacramētū illud qd̄ apparuit rē. excludit et cognitionē angeloz rē. Illud autē d̄ apparere qd̄ i p̄tate sua h̄z videri et nō videri: et nō subest p̄tati videntis. Uñ nō d̄ lapsis apparet mihi: s; video lapidē. Si ḡ angelus i sua nā haberet qz videret verbū. nō diceret vbi apparere sibi: s; ipse videret cū vellet. Et iō dicit apls qz apparuit angelis qz nō in sua nā viderūt ipm. Et verū ē qz a p̄ncipio apparuit angelis q̄ ex uersitiōe ad se deificauit ipsos: s; q̄ ē i carnatū multa mysteria innotuerūt angelis q̄ nō cognouerant antea. Et iō dicit. Beda qz in natiuitate appuit angelis claritas q̄ nō antea in veritate visa ē hoīb⁹. Et h̄ dupl^r. P̄mo q̄tū ad ministeriū aploz. Secūdo q̄tū ad cognitionē populoz qd̄ māifestat⁹. Oliz siḡ dē solis iudeis manifestabat⁹. s; nūc in gētib⁹. Et iō dicit. Predicatu⁹ ē gētib⁹. Mat. 23. Uñ Aug. dicit qz docete oēs gētes rē. ps. Annūciate iter gētes gl̄ia eius rē. Et hoc efficaciter. qz creditū ē mūdo. Et h̄ dñs orabat Jo. 17. Et h̄ maxie mix⁹ ē qz p̄ simplices paupes et ipotententes totus mūds est p̄uersus. i. cor. 1. Non multi sapientes rē. Et hoc vt nō gloriatur oīs caro rē. Secūdo manifestat qz sola veritas dei hoc facit. qz assumptum est in gloria christus. s. qz manifestatus assumptus ē in celis. Mar. 16. Dñs quidem iesus postq̄ locutus est eis assumpt⁹ ē in celum rē. Phil. 2. Et omnis lingua confiteatur quia dominus noster iesus christus in gloria est dei patris.

CAP.

III.

Spiritus autem manifeste dicit qz in nouissimis temporibus discedēt quidam a fide attendētes spiritib⁹ erroris et doctrinis demoniorū in ypocrisi: loquentium mendacium et cauteriatam habentiū suā cōsciētā: phibētū nubere: abstinere a cibis quos deus creauit ad percipiendum cum gratiarū actione fidelibus et his qui cognouerunt veritates. Quia omnis creatura dei bona est et nihil reiiciendū qd̄ cuz gratiaruz actione percipitur. Sanctificatur. n. per verbum dei et orationem.

C Superius instruit timotheum de pertinētibus ad ordinationem ecclesie in spiritualibus. Secūdo quantum ad documenta fidei: cultum dei et dispositionē ministeriorum: hic instruit eum de ordinatione ecclesie quantum ad exteriora. Et p̄mo quantum ad cibos. Secūdo quantum ad status hominuz et diuitias ibi. (Quicūq; sub iugo rē.) Item p̄mo agit de vsu cibozum. Secūdo de dispensatione cibozum. s. cap. ibi. (Viduas honora rē.) Itē p̄mo

excludit suspiciosam abstinentiā. Secūdo p̄fert pietatem abstinētie licite ibi. (Exerce te r̄c.) Itē p̄mo p̄nunciat falsam doctrinā de illicita abstinētia. Secūdo instruit euz bec p̄ponere fratribus ibi. (Nec p̄ponēs r̄c.) Itē p̄mo errorem manifestat. Secūdo excludit ip̄s ibi. (Quos de r̄c.) Itē p̄mo p̄nūciat errozes futuz ex pte deceptorū. Secūdo ex pte decipiētū ibi. (In ypocrisi r̄c.) Itē ponit actorē denūciatiōis. Secūdo fidei defectuz ibi. (Quia in nouissimis r̄c.) Tertio cām defectus ibi. (Attēdētes r̄c.) Dicit ḡ. Magnū ē pietatis sacramētū qd̄ iustificatū ē i spiritu: s̄ supra B sacramētū sp̄s sanctus aliqd̄ p̄nūciat futurū. Ad eū. n. p̄tinet reuelare mysteria. p̄me cor. 15. r̄ Joā. 16. Que vētura sunt annūciabit vobis. Sp̄s ḡ p̄nūciat in corde futura. S̄ olim loquebat̄ i similitudinibus. Numeri. 12. Si q̄s fuerit iter vos p̄pheta dñi i visione appa rebo ei vel p̄ somniū loquar ad illū. Ose. 12. Ego visione multiplicauī r̄ i manu p̄phetaz assimilatuz s̄z r̄. S̄z i nouo testō sp̄s sanct⁹ manifeste dicit. Jo. 16. Et palaz de patre meo annūciabo vobis. Et p̄nūciat defectū fidei futuz. Uñ dicit. (In nouissimis t̄pibus r̄c.) Nouissimuz tēpus d̄r vltima etas: qz nos sumus i quos fines seculorū deuenerūt. Tñ in B t̄pe tāto amplius nouissimuz ē: q̄to magis p̄pinquū nouissime diei. Et sicut in p̄mitiua eccle sia p̄ p̄pinquitatē ad xpm r̄ sacramēta instituta fuit feruētissima fides: sic in nouissimis tēporib⁹ in cōparatione ad t̄ps ap̄loz recedēt a fide: qz carnales erūt: s̄z magis in fine abūdabūt errozes. Heñ. 4.9. Lōgregamini vt annūciez q̄ vētura sunt vobis nouissimis diebus r̄c. Lā defectus ē duplex. Una ex parte diaboli seducēt. scōe cor. 11. Timeo ne sicut serpens eūā seduxit astutia sua r̄c. Et iō dicit. (Attēdētes spiritibus erroris). i. demonib⁹ quozū ē officiū i erroze mittere. Jo. 8. Mēdax ē r̄ p̄r eius r̄c. 3. reg. vlt. Egrediar t̄ro sp̄s mēdax r̄c. Et dicit spiritib⁹: qz demon maior multos h̄z ministros. S̄z quō attendēt eis: Nūqd̄ eos videbūt: Nō: s̄z loquet̄ in eis. Et iō addit secūda cām. i. falsaz doctrinā. Et fm̄ glosaz dicit hic falsos doctozes demones: nec imerito. Sicut. n. boni hoies interdū dicūt angeli: sic isti p̄ excellētē maliciā demones dicunt̄. Jo. 6. Nōne. n. duodecim vos elegi r̄ ex vob⁹ vnus ē diabolus. (Ex pte decipiētū ē duplex cā. Una eoz falsitas. Alia puerstas p̄sciētie eoz. Quātuz ad p̄mū dicit. (Demonioz). i. hoium a demone possessorū: et hoz dico loquētū mēdaciū. Jere. 23. Usq; quo istud ē i corde p̄phetaz vaticinantiū mēdaciū r̄ p̄phetatiū seductiones cordis sui. Et nota qz p̄ mēdaciū simplex absq; pallio apparētie nō posset aliqs decipere quēpiāz. Et ita hi neminē possent fallere: nisi p̄tenderēt aliqd̄ palliū vel bone intētiōis vel simulatiōis vel false auctoritatē. p̄me cor. 3. Nemo vos seducat r̄c. z. timo. 3. Habētes qd̄e specie pietatis. i. fictā pietatē. Et demonioz dico habētium p̄sciētiā cauterizatā. Laueriū ē corruptio i carne p̄ ignez ex qua egredit̄ p̄tinue putredo. Ita ex igne puerse voluntatis ire: ody: cōcupiscētie vlcerat̄ p̄sciētia r̄ demoniozū egredit̄ falsa doctria. Tit. 1. coingnate sunt eoz mētes. (Deinde ostēdit q̄ sit ista falsa doctrina r̄ tangit heresim manicheoz: q̄ dānāt matrimonii: s̄ illd̄ Mat. 19. Quos deus iunxit hō nō separet. p̄me cor. 7. Mulier non peccat si nubat. Itē manichei p̄hibēt vsuz ciboz. i. mādant abstinere a cibis. Abstinere aut̄ a cibis pōt q̄s licite itentioe domādi carnē: sicut timothe⁹ abstinēbat a vino: vel p̄ scādaliū sicut dicit ap̄tus. p̄me cor. 8. Si esca scandali zat frat̄r meū nō māducabo carnes i eternū. Itē illicite. Uno mō p̄ legis p̄ceptū: quasi legalia adhuc eēt suanda: s̄ qd̄ loquit̄ ad Salathas. z. Alio mō fm̄ heresim manicheoz: nō qz p̄hibitiū lege quā dānant: s̄z qz dicūt q̄ i

carribus: ouis r̄ vino: r̄ h̄. i. in aliqua taliū particula diuina nā ē cōmixta: qd̄ nō pōt de deo putari. Nō v̄ autēz hoc dicere de legalibus: qz dicit in nouissimis diebus: s̄z de manicheis. Et istos demones vocat: qz iter oēs beres plus dant diabolo de honore: qz ponūt eū p̄ncipiū ex equo cū deo bono: ponētes eū p̄ncipiū visibiliū. Improbabat aut̄ ap̄tus hāc erroneā doctrinā dupliciter. i. ex intētiōe dei creatis cibos. Secundo ex p̄ditiōe creature ibi. (Omnis creatura r̄c.) Dicit ḡ qz p̄hibēt abstinere: et B p̄ intensionē dei q̄ creauit eos ad p̄cipiendū. Heñ. i. et. 9. Sicut olera virētia dedi vobis oia r̄c. S̄z dicit. Nūqd̄ plante p̄ animalia r̄ herbe p̄ hoies: R̄ fideo dicendū ē qz sic fm̄ ē p̄hum i p̄mo pol. qz imp̄fectū ordinatur ad p̄fectius. Et iō sicut in generatiōe ē multiplex p̄fectio p̄. i. plantaz: deinde aialuz: r̄ vltimo humana: ita i vsu rerū. Et iō ad p̄cipiendū: s̄z cū gratiaz actiōe. p̄me thes. vlt. In oib⁹ gratias agite: qz scz p̄cessa sunt vobis a deo. ps. Edēt pauperes r̄c. S̄z illi q̄ p̄cipiunt cū gr̄az actiōe sunt fideles. Nullus. n. pōt gratias agere deo in eo qd̄ illicitū ē. Stultus. n. est q̄ agit gratias de fornicatione deo: quia deus non est actor maloz. Ergo ille gratias agit qui habet hoc qz vsus cibozum sit licitus. Et hoc quidem innotescit per fidem solam. Et ideo dicit fidelibus.

(Deinde cū dicit. (Qui nouerunt.) Quia ois r̄c. Improbabat erroze ex p̄ditiōe creature. Et p̄mo p̄ponit creaturā eē bonā fm̄ se. Secūdo q̄stum ad vsum. Dicit ḡ. Dis creatura ē bona. i. in sua nā. Heñ. i. Uidit deus cuncta q̄ fecerat r̄ erāt valde bona r̄c. A bono ē actorē nihil ē nisi bonū. S̄z qz multa sunt i se bona: quoz tñ vsus nō ē bon⁹: iō p̄bat oēm creaturā eē bonā nō solū in se: s̄z r̄ q̄stuz ad vsum. Et p̄mo ponit intētum. Secūdo p̄bat ibi. (Sāctificat. n. r̄c.) Dicit ḡ. nihil reyciēdum ē. i. ex debito diuine legis. q̄nis ex alia cā sic: sicut venenū comedere: inq̄tuz tale nō ē peccatum: s̄z reyciēdus ē inq̄tum ē mortiferū. Sicut nec alij cibi inq̄tū res tales sunt: nō sunt reyciēdi: sed inq̄tum incitāt ad lasciniā. Ergo fm̄ discretionē rationis r̄ ordinationē charitatis nō sūt reyciēdi. Mat. 15. Qd̄ qd̄ intrat in os nō coingnat hoiez r̄c. Quare ḡ aliq̄ cibi in veteri lege sunt p̄hibiti. Augustinus ponit rōnem s̄ faustū: qz in illoz statu nō solū p̄ v̄ba: sed et p̄ facta p̄figuratus ē xps. Et iō in cibis vestibus r̄ sacrificijs fuerūt figure futuri status. Nō ḡ p̄hibent̄ fm̄ se: s̄z qz imundorū figure sunt: sicut porcus ē signū imunde vite. Et iō p̄hibitiō carnis eius ē signū qz i lege xpi ē p̄hibita omnis imunditia. Et ē exemplū augustini. Hoc nomē fatu⁹ pōt p̄siderari. fm̄ qz est vox p̄posita ex l̄ris: r̄ sic est bona: vel inq̄tum signū r̄ significatiua talis rei: r̄ sic mala ē r̄ p̄hibita. Dis ergo creature vsus fm̄ se ē bonus. Lūius ratio ē. qz si eēt malus hoc nō posset eē nisi inq̄tum diabolus post peccatum hois accepisset potestatem sup̄ eos: qz ex quo homo peccauit accepit in hoiez potestātē r̄ eoz que sunt eius. Sed p̄ xpm est ablata hec potestas: r̄ hec vocatur sanctificatio. Unde omnia quecūq; b̄ndicim⁹ exorcizant̄ p̄mo vbi ē oratio expellens diabolū. Et iō dicit. Sanctificatur. n. per v̄bum dei: id est p̄ xpm qui oēs sanctificat. Joā. 17. r̄ per orationem fidelium. Jaco. vlti. Multum valet deprecatio iusti assidua.

Lectio.

II.

Hec proponens fratribus bonus eris minister christi iesu: enutrit⁹ verbis fidei r̄ bone doctrine quā affecutus es. In eptas autem r̄ aniles fabulas deuota. Exerce autem te ipsum ad pietatē. Nam corporalis exercitatio ad modicū vtilis est. Pie

tas aut ad oia utilis est: promissiones habens vite que nunc est et future. Fidelis sermo et oia acceptioe digna. In hoc. n. laboramus et maledicimur: quia speramus in deo viuis qui est saluator omnium hominum: maxime fidelium.

Supra reprobaui supsticiofas ciborum abstinencias: hic mandat timotheo vt doctrina pmissam pponat fidelibus: et pmo ondit qd dicit pponere. Secdo qd debet vitare ibi. (Ineptas autem.) Proponit ergo duas rones quare dicit pponere pmissa. Vna ex commisso sibi officio. Secudam ex eius educatioe. Dicit g. Voc q dixi supra. s. q ois creatura e bona et q nihil reiciendum est. Proponens et. Timotheus. n. stituitur erat i officio ministerii xpi: q oes habetes officiu pdicandi et regedi stituit ministri xpi. p cor. 4. Sic nos existimet ho vt ministros xpi. Ille at e bonus minister q sequitur interioem dni sui: xps aut b doct. Mat. 15. Nihil qd intrat i os coingnat. Et io hoc officiu requirit illud. Itē ipa educatio hoc requirit. Prouer. 22. Adolescens iuxta via sua et cu senuerit no recedet ab ea. Et io inconueniens e qd aliq nutriti veritate doctrine recedat ab eius veritate. Un recedes a doctrina qua ecclesia suos puulos instruit no e bonus minister xpi. Et io dicit. (Enutritus vobis fidei.) Verbum. n. dei e spuale nutrimentu quo sustentat aia: sicut corpus p cibū. Deut. 8. No i solo pane viuit ho: s. in omni vbo qd pcedit de ore dei. Voc verbu fidei instruit pmo circa credenda: et sic dicit. Enutritus verbis fidei. Secudo circa agenda: et sic dicit. Un subiugit. (Et bone doctrine) Uel fidei vbum qua et simplices hnt et bone doctrine qua spuales magi.

Deinde cu dicit (Ineptas.) Ondit qd vitandus sit: qz fabule inepte et inanes. Fabula. n. fm phm e coposita ex miris: et fuerit i pncipio inuete: vt dicit phs i poetria: qz interio hois erat vt induceret ad acgrendu virtutes et vitandū vitia. Simples aut melius inducunt representationib qz ronibus. Un in miro bn representato vt delectatio: qz ro delectat i collatioe. Et sicut representatio i factis est delectabilis: ita representatio i vbis: et hoc e fabula. s. dicere aliqua et representando monere volēs ad aliqd. Sed antiq habebat aliqs fabulas accommodatas aliquibus veris q veritate occultabāt in fabulis. Duo s sunt in fabula: q. s. ptineat vix sensus: et representet aliqd vtile. Itē qz pueniat illi veritati. Si g pponat fabula q no pot representare aliquā veritate e inanis: s. q no proprie representat est inepta sicut fabule de thalmuth.

Deinde cu dicit (Exerce te.) Exclusa supsticiofa abstinentia: hic coparat abstinentia virtuosas aly virtutib. Et sciēdu e qd iste timotheus erat ho valde abstinēs. Un dicit infra. s. Qd modico vino vtaf et forte vt sit sollicitus de his que ad misericordia ptinet: qz q no parcat sibi frequēter nec aly parcunt. Et io inducit eū vt pietate preferat abstinentie. Et pmo iducit eū ad pietate. Secdo prefert eā abstinentie ibi. (Nā corporalis.) Tertio confirmat quoddā dictū ibi. (Promissionem.) Quarto dat formā docēdi pietate ibi. (Precipe bec.) Dicit g. Exerce te ipsum ad pietate. Pietas e p qua parētib patrieqz beniuole officiu ipēdimus: sicut religio p qua cultū debiti deo exhibemus. Pietas eni importat qsdaz affectionē ad suū pncipiū. Principiū aut generatiois e p et pta. Et io oqz ho circa eos sit beniuolus. Pater aut oium e deus. Malach. pmo. Si ego p vbi e honor meus. Et io nomē pietatis e deriuatū ad cultū dei: vt dicit. Augustinus quarto de ciuitate dei. Un eusebiae idē qd pietas. Job. 28. Ecce pietas ipsa e sapiētia fm aliā trāslationem vbi nra hic bz. Ecce timor dni ipsa e sapiētia. Tit. pri-

mo. In agnitione veritatis q est fm pietate. S. qstū ad terrenā pietate cōpetit pietati vt ho sit beniuolus compatriotis: s. qstus ad christianā pietate regit vt ho oib hoibus sit beniuolus: qz oēs sumus eiusde patrie. Et io pietas sumit p misericordia. Lū g dicit. Exerce te ipsum ad pietate: pot accipi fm q ptinet ad cultū dei et ad opera misericordie exhibēda. Ho. ad pietatem. i. ad cultum omnipotentis dei et opera misericordie. Et dicit. Exerce: no fac: qz exercitium dicit promptitudinē: et hoc ideo: qz exercitatus facit leuius: delectabilius et stabilius. Prouer. 24. Diligenter exerce agrum tuum.

Deinde cu dicit (Nā corporalis.) Prefert eā abstinentie. Et pmo ondit ad qd valet exercitatio corporalis. Secdo ad qd pietas ibi. (Pietas autem.) Corporalis exercitatio ieiunij et hō in sua nā no sunt bona: s. penalia: et si ho no peccasset nihil horū fuisset: s. sunt bona medicina. Sicut. n. reubarbarū e bonū in qstum releuat a colera: sic et ista in qstum cōprimūt cōcupiscentias. g ad istud modicū sunt vtilia. pme cor. 9. Castigo corpus meū et in seruitutē redigo. Col. 3. Mortificate mēbra vra q sūt sup terrā. Et io si ho eēt i statu i quo no posset peccare no idigeret ieiunio et hō. Un Chrysostomus sup Math. Venit iesus. dicit Joānes purus ho indigebat medicina ieiunij. xps de erat et si purus ho: et io hō nō indigebat. g ad modicū vtilē: qz tm ad morbū pcti carnal nō spual: qz aliq pp abstinentia ho iracūdia inanē gliaz et hō iurrit.

Deinde cu dicit (Pietas autem.) Prefert abstinentie pietate et accipit hic vtroqz mō. s. p cultū dei et misericordiam et est ad oia utilis: qz ad oia peccata delenda. Ecc. 3. Ignē ardētē extinguit aqua: et elemosyna refilit peccatis. Itē ad bona pmouēda. Ecc. 17. Elemosyna hois qsi sacculus. Itē pmeret spales dei misericordia. Mat. 5. Beati misericordes qm ipsi misericordia sequentur. Et io ad hoc designandū dn̄s Mat. 25. specialr comme morat opa misericordie qd pbat subdēs. (Promissionē habēs.) In pceptis. n. decalogi vnū solū inuenit: qd ptinet ad pietate. s. honorare patrē et matrē: et sub illo ptinent oia pcepta ad quodcūqz bnficiū impēdendus p pmo: et hoc e solū pceptū inter ea q ad pxiū e habens pmissionē. s. vt sis longeuus. Exo. 20. Et aply hic interpretat lōgeuus s. vitā pntē et futurā. Un dicit (Vite q nūc e et future.) Prouer. 3. Longitudo dierū i dextera eius. Sed tūc e qstio: qz aliq inuenit aliqs pietatem sequēs. q tū no est longeuus. Rūdeo sicut dicit philo sophus bec bona tēporalia in tantū sunt bona in qstus vtilia ad felicitatē. Un si qs haberet satis d tēporalibus qz pp ipsa impediret a bono virtutis et felicitatis: b no eēt sibi ad bonā fortunā: s. ad malā: vt dī. io. Ethicorū. Et lōgitudo vite e vnū de tēporalibus in tm bonū in qstus cōadiuuat ad virtutē. Aliq aut e occasio ad peccadum: et io deus aliq subtrahit eā homini: no qz deficiat a pmissione: s. qz dat qd melius e. Sap. 4. Raptus est ne malicia imutaret cor eius. Alia e qstio: qz aply pfert pietate corporali exercitatio: qz hō spem vite presentis et future. S. nungd corporalis exercitatio no hō spēs. als ieiunās no mereret vitā eternā. Rūdeo qm due virtutes sunt et vna ptinet aliā: illud qd est superioris virtutis per se competit ei: per accidens autē inferiori: virtus autē cui competit per se mereri vitā eternā est charitas. cui proprius et immediatus effectus est pietas. Et io hō pxiā rōnem attingit ad merendā vitā eternā: abstinentia autē no: nisi in qstum ordinatur ad charitatē et pietatē: qz si ieiunans no refert hoc ad dilectionē dei no meret vitā eternā. Tertia questio est: qz dicit hic Ambrosius in glo. Dis summa discipline xpiane in misericordia et

pietate ē quā aliq̄ sequēs s̄ lubricū carnis patiat̄ sine dubio vapulabit: nō t̄n̄ peribit. Ubi primo ē dubiū de p̄ma eius parte: q̄ misericordia ⁊ pietas imediate ordinātur ad charitatē: in qua ē summa xp̄iane religionis. Re- spōdeo. quozūdā fuit opinio sicut Augu. dicit decimo de ciuitate dei: q̄ exercētēs pietatis operā q̄tūcūq̄ faciāt peccata carnalia finaliter nō pereūt eternaliter. Et ad h̄ est auctoritas ista. Itē qd̄ habet̄ Mat. 25. Ubi dānādis solū ip̄operat defectus misericordie. Ergo debet̄ pena eterna solū imisericordibus. Augustinus autē dicit 3iū: q̄ apl̄us dicit q̄ talia agūt regnū dei r̄. Quantūcūq̄ enī exercitet̄ q̄s in misericordia s̄ i morte ē in peccato mortali nō intrabit in regnū. Ad opposita dicendū ē q̄ nō ē misericors q̄ sibi nō miseref̄: s̄ illud Ec̄. 30. Misere re anime tue placēs deo. Et hoc vt h̄ iungat̄ deo p̄ amorē. als nō ē misericors. Ad illud euāgely r̄ndet̄ augustin⁹ q̄ nō q̄cūq̄ peccat detrudit̄ in infernū statim: q̄ remanet ei locus penitētie: s̄ ille detrudit̄ q̄ finaliter morit̄ i peccato ⁊ p̄inet penitētia ad misericordiā. S̄ qd̄ dicit lubricū r̄. R̄ndeo dicēdus ē q̄ loq̄ de lubrico mortali. Et q̄ dicit nō p̄ibit licet hoc nō sit ex r̄digno: t̄n̄ ē ex congruo inq̄tum disponit̄ animus ad bonū. Dñs ē post lapsum hoīem reparat. Et h̄ precipue vt esse in pietate: q̄ homo benefaciēdo alyis inducit̄ alios ad orandū p̄ se et dñs donat̄ aliq̄n̄ veniā peccatoribus p̄cibus sanctorū in quātū impetrat̄ eis veniā peccatorū ⁊ donū gratie: quia homo potest mereri ex congruo alteri primā gratiā. als pro nihilo oraret̄ ecclesia pro peccatoribus.

Deinde cū dicit. (Fidelis sermo r̄.) Oñdit q̄ p̄mitti tur nobis futura vita: ⁊ p̄mo oñdit hoc ex labore sanctorū. Sc̄do ex eoꝝ spe ibi. (N̄ speram⁹ r̄.) Tertio ex benignitate dei ibi. (Qui ē r̄.) Dicit̄ ḡ. Sermo: q̄. s̄ pietas h̄z p̄missionē r̄. ē fidelis. Qd̄ supra expositū est. Et q̄re: In h̄ enī. i. pp̄ hoc vt seq̄mur vitā eternā laboram⁹. ⁊. Tim. 2. Laboratē agricolā oꝝ p̄m̄ de fructib⁹ p̄cipere r̄. Itē vt bñfaciam⁹ ⁊ vt mala sustineamus. Un̄ dicit. (Benedicimus ⁊ maledicimur. Jac. p̄mo. Patiētia opus p̄fectū h̄z. Et Ro. 5. Et sustinem⁹ pp̄ spem vite: q̄ speramus in deū viuū q̄ actor vite p̄sentis ⁊ future. Itē ex officio dei cui⁹ ē saluare. Esa. 43. Nō ē absq̄ me saluator. Et iō incarnatus ē de⁹ ⁊ vocatus ē iesus. Mat. p̄mo. Ip̄se enī saluū faciet p̄p̄m suū a peccatis eoꝝ. Et xp̄s ē saluator: q̄ saluat salute corporali quo ad oēs. Et iō dicit. (Dium hoīus.) Itē spirituali: ⁊ ideo dicit (Et maxime fidelīū.)

Lectio.

III.

Recipe hec ⁊ doce. Nemo adole- scentiā tuā p̄tēnat. sed exemplū esto fidelīū: in verbo: in conuersatione i charitate: in fide: in castitate. Dum venio attende lectioni: exhortationi ⁊ doctrīne. Noli negligere gratiā que in te est: que da ta est tibi p̄ prophetiā cū impositione manū p̄sbyterij. Hec meditare: in his esto: vt p̄fectus tuus manifestus sit omnibus. Attende enim tibi ⁊ doctrīne: insta in illis. Hoc enī faciēns: ⁊ teip̄s saluū facies ⁊ eos q̄ te audiūt. Seniore ne increpaueris: sed obsecra vt patrem. Iuuenes vt fratres: anus vt matres: iu uēculas vt sorores in omni castitate.

Superius apl̄us hortatus est timotheū ad pietatē hic dat ei formā docēdi pietatē: cui p̄mo iniungit vt pietatē

doceat. Sc̄do quō sit idone⁹ ad docēdū ibi. (Nemo r̄.) Tertio quō diuersos diuersimode doceat ibi. (Seniore r̄.) Doctrina vero pietatis i duob⁹ s̄stitit. s̄ in agēdis ⁊ credēdis. Agēda autē nō solū debēt instruere s̄ sunt auctoritatē h̄ntes: s̄ et p̄cipere: ⁊ iō dicit. (Precipe hec r̄.) Tit. 2. Argue cū omni ip̄erio. Quātū ad credenda dicit. (Et doce.) Mat. vlt. Docete oēs gētes r̄. Job. 4. Ecce docuisti plurimos r̄.

Deinde cū dicit. (Nemo r̄.) Oñdit quō possit eē ydoneus ad p̄dicta: ⁊ p̄mo ad p̄cipiendū. Sc̄do quō ad docēdū ibi. (Dū venio r̄.) Circa primū duo facit: q̄ p̄mo docet quō d̄z excludere r̄tēptus. Sc̄do manifestat p̄ qd̄ excludendū sit ibi. (Sed exemplū r̄.) P̄ceptum efficacia nō h̄z: nisi p̄ auctoritatē p̄cipientis: ⁊ iō q̄n̄ auctoritas p̄tēnitur p̄ceptum frustra: qd̄ maxime fit in adolescētia: q̄ tales nō credunt̄ prudentes esse. Un̄ s̄m̄ philoso- phi: nemo iuuenes eligit duces. Et iō dicit. (Nemo r̄.) Quasi dicat. Licet sis iuuenis: mores tamē representat̄ senectutem. Tob. i. Lum̄ esset iunior r̄.

Deinde ostēdit quō excludit̄ contēptus dicens. (Sed esto r̄.) vt. s̄. talē exhibeat se vt sit exemplū faciendū qd̄ v̄bo docet. Et notandū q̄ in his i q̄bus platus ē exemplū ē multiplex d̄tia. Quedā. n. ordinant̄ ad proximū: qd̄dam ad deū: quedā ad se. Quātū ad primū dicit. (Exemplūz esto fidelibus.) vt. s̄. qd̄ v̄bo precipis impleas ope. prime p̄ct. vltimo. Forma facti gregis r̄. Et hoc in locutione. Un̄ dicit (In v̄bo.) s̄. ponderato: ordinato ⁊ circūspecto. Col. 4. Sermo vester semp in gr̄a sale sit r̄ditus. prime p̄e. 4. Si q̄s loq̄t quasi sermones dei. Itē in p̄uersatione exteriori: vt sicut excellit loco ⁊ dignitate: ita ⁊ honesta p̄uersatiōe. p̄me p̄e. 2. Lōuersationē v̄ram inter gentes habētēs bonā r̄. Mat. 5. Videat̄ opa vestra bona et gloriificēt patrē vestrū q̄ in celis ē r̄. Quātū ad deū ordinat̄ charitate q̄ p̄ficit affectū. Un̄ dicit. In charitate. p̄me cor. 13. Si linguis hoīum loquar r̄. Col. 3. Super oia charitatē h̄ntes r̄. Itē p̄ fidē q̄ illuminat̄ intellectū. Un̄ dicit. (In fide.) Heb. ii. Sine fide impossibile ē placere deo r̄. Qd̄ specialiter p̄petit̄ platus q̄ sunt custodes fidei. Un̄ Luc. 22. sp̄aliter dñs orat̄ pro fide petri dicēs. Ego pro te rogavi petre: vt nō deficiat̄ fides tua. Quātū ad se ordinat̄ castitas. q̄ indecēs est nimis vt vita m̄nistrorū discordet a vita dñi. Ec̄. 10. Sc̄dm̄ iudicē populi sic ⁊ ministri eius r̄. Christus autē sic castitatē dilexit vt de virgine veller̄ nasci ⁊ ip̄se eam seruauit.

Deinde cū dicit. (Dū venio r̄.) oñdit quō sit ydoneus ad docēdū: ⁊ p̄mo facit hoc. Sc̄do assignat rōnem p̄missi se monitionis ibi. (Noli negligere r̄.) Per duo autē ē ydoneus ad docēdū. s̄ p̄ lectionē in qua acgrit̄ sciētiā: et p̄ exercitiū i quo efficit̄ p̄mptus. Et iō dicit. (Dū venio attēde lectioni.) s̄. librorū sanctorū. p̄mi Macha. 12. Da bētēs solatio libros sanctos. Joā. 5. Scrutamini scripturas. Et h̄ significat̄. Exo. 25. Ubi d̄ q̄ semp i archa dñi debebāt eē vectes i circūl̄ ⁊ circuli i angul̄ q̄si sp̄ pati ad portādū. Ad exercitiū autē necessaria ē exhortatio n̄sa q̄tū ad agēda: doctrina q̄tū ad cognoscēda. Jere. 3. Da vob̄ pastores iux̄ cor meū ⁊ pascēt̄ vos scia ⁊ doctrīa.

Deinde cū dicit. (Noli r̄.) Ponit rōnem monitionis p̄missi: ⁊ primo ponit cām ex dono suscepto. Sc̄do cāz ex p̄mio expectato ibi. (Attēde tibi r̄.) Itē primo pōit rōnem. Sc̄do oñdit quō qd̄ in rōne p̄tinet̄ impleri pōt̄ ibi. (Hec meditare r̄.) Dicit̄ ḡ. (Noli r̄.) Quasi dicat. Ita attende: q̄ q̄ recipit̄ gr̄am nō d̄z in ea negligēs eē: s̄ i ea fructificare d̄z. Mat. 25. Seruus abscondēs in terra pecuniam puniē pp̄ negligentīā. (Noli ḡ negligere gratiā r̄.) Per hoc intellige vel dignitatez ep̄iscopales vel

donū scientie vel pphetie vel miraculoꝝ: quoz nihil dz negligi. scbe cor. 6. Ne in vanū grām dei recipiatis ꝛc. Di co grām q̄ data ē tibi p pphetiā. i. p diuinā inspirationē. Nā i p̄mitiua ecclesia vbi pure ꝛ pp deū electōes fiebāt null⁹ assumebat ad ep̄atū nisi p electionē diuinā: sic electus ē Ambrosius ꝛ Nicolaus. Et hanc inspirationē vocat h pphetiā. Un̄ glo. dicit. i. p sanctorū electionē: qꝛ sancti nō eligebāt quē a deo nō sciebāt electū. Itē apls p̄uidebat hūc p̄futuꝝ eē pplō. Prouer. 29. Lū pphetia defecerit. i. talis modus electiōis dissipabit pplis. Et quō. Lū impositiōe manus p̄sbyteri. Alia lra habet manus p̄sbyteri. Et sicut dictū ē nomina p̄sbyteri v̄l ep̄i sunt p̄miscua: qꝛ sacerdotes ꝛ p̄sbyteri. i. ep̄iscopi erāt qꝛ recipiebant cū manus impositiōe. Nume. 27. Uoca Josue ꝛ i pone manū tuā sup eū ꝛc. Dñs ēt imposuit manū p̄ueris vt d̄r Mat. 19. Itē apli septē diaconibus. Act. 6. Et iō ordinādis in ep̄m imponunt manus. Sz q̄stio ē cū ep̄iscopus debeat ordinari a tribus: q̄re hic d̄r singulari numero p̄sbyteri. R̄ n̄deo hoc iō dicit: qꝛ ꝛ si ueniāt multi: tñ vnus ē p̄ncipalis ꝛ aly coassistētes: tñ p̄r dicit qꝛ tūc hec p̄stitutio nōdū erat: ꝛ tunc pauci erāt ep̄i qꝛ nō poterant gregari. Alia littera hꝛ p̄sbyteri. i. illoꝝ qꝛ sibi imposuerunt manus nō in q̄stum hoies: sed in q̄stum p̄sbyteri. Et hec ipositiō significat collationē gr̄e: nō qꝛ ministri dent grām: sed qꝛ significat gr̄az datā a x̄po. Un̄ illoꝝ ē solū qꝛ sunt m̄istri x̄pi. Et iō dicit p̄sbyteri v̄l p̄sbyteri: qꝛ man⁹ ipositiō: alia ē q̄ fit a diaconib⁹: ꝛ alia q̄ fit a p̄sbyteris.

¶ Deinde cū dicit. (Nec meditare ꝛc.) Oñdit quō i pleatur qd̄ dictū est: vt. i. continue mediteꝛ ea q̄ spectāt ad officium suū. Heb. vlti. Ipsi. n. puigilant quasi rōnem p̄ animabus vestris redditori: vt cū gaudio ꝛc. Nec ḡ meditare. i. frequēter cogita q̄ s̄nt ad curā gregis tui. In his esto. i. tota virtus tua sit ad hoc. Et quare? Ut p̄fect⁹ tu⁹ ꝛc. Mat. 5. Nemo accēdit lucernam ꝛ i abscondito ponit ꝛc. Phil. 4. Modestia vestra nota sit oibus hoibus ꝛc. Et hec dz seruare pp̄ p̄m̄ium expectatū: pp̄ qd̄ subdit dicēs. (Attēde tibi ꝛ doctrine.) Aliq̄ sic attendunt doctrine qꝛ sui curā negligūt: sed apls dicit qꝛ p̄mo attēdat sibi ꝛ postea doctrine. Eccl̄i. 30. Miserere aie tue placēs deo ꝛc. Un̄ iesus cepit facere ꝛ docere. (Insta in illis.) i. instāter exerce. z. Tim. 4. Insta oportune. Et fructus erit ex hoc copiosus: qꝛ hoc faciēs ꝛ teipsum ꝛc. Et hoc ē magnū Jac. 5. Qui p̄ueri fecerit petōres ab errore vie sue salua bit aiaz suā a morte ꝛc. Dañ. 12. Qui ad iusticiā erudiūt multos q̄si stelle ꝛc. Un̄ doctorib⁹ debet p̄m̄iū aureole.

¶ Deinde cū dicit. (Seniore ꝛc.) Oñdit quomodo diuersimode diuersis suā doctrinā dz tradere: ꝛ ponit diu as diuersitates. Unā fm̄ etatē. Alia fm̄ sexū. Scōdz etatez primo q̄stum ad viros. Scōdo q̄stum ad feminas ibi. (Anus ꝛc.) Dicit ḡ. Seniore ꝛc. Leui. 19. Donora p̄sonā senis. Et iō nō sunt mordaciter increpādi: sꝛ obsequēdi. p̄me. pe. 5. Seniores qꝛ in vobis sunt obsecro p̄senior. Et si petrus senior hoc faciebat: q̄sto magis iuuenis. Sed 5 Esa. 65. Puer centū annoꝝ moriet⁹: ꝛ peccator centum annoꝝ maledictus erit. Respondeo dicendū ē qꝛ senex p̄opter excedentē maliciā perdit honorē senectutis: et tunc increpādus (Iuuenes ꝛc.) Mat. 23. Dēs vos fratres estis. Ezech. 34. Lū austeritate imperabitis eis. Ex parte feminaz ē differentia etatū (qꝛ anus vt matres) maxime q̄ nō sunt iuuenes. infra. 5. Viduas honora. Iuueniculas vt sorozes. ex amore charitatis. Et h. i. omni castitate. Quia amor spiritualis ad mulieres degenerat in carnalē: ideo in his que ad iuueniculas prinētr adhibēda ē castitas: ꝛ iō apls addit hoc. Un̄ papa scribēs eis diē. (Dilectis i x̄po.) Sed yris simplr dicit: dilectis filijs.

Viduas honora: q̄ vere vidue sunt. Si que aūt vidua filios aut nepotes hꝛ discat p̄m̄iū domū suā regere: ꝛ mutuā vicē reddere parentibus. Hoc. n. acceptū ē corā deo.

Que aūt vere vidua ē ꝛ desolata speret i deū: ꝛ instet obsecrationibus ꝛ oratiōib⁹ nocte ꝛ die. Nā q̄ in delitijs ē viuēs mortua ē. Et hoc precipe vt irreprehensibiles sint. Si quis aūt suoz ꝛ maxime domesticoꝝ curam nō habet fidem negauit: ꝛ est infideli deterior.

¶ Supra instruxit timotheū de vsu ciboꝝ ꝛ de abstinentia: hic instruit eū de dispensatione ciboꝝ q̄ fit sp̄ualib⁹ p̄sonis. s. q̄ dispensabant viduis ꝛ doctoribus. Primo ḡ instruit eū de viduis. Scōdo de doctoribus ibi. (Et q̄ bñ p̄sunt ꝛc.) Circa p̄m̄iū p̄mo oñdit quō viduis ꝛ doctorib⁹ sunt ministrāda alimēta p̄ ecclesiaz. Scōdo qualis vidua sit eligēda ibi. (Vidua eligat ꝛc.) Itēz p̄mo oñdit q̄lib⁹ viduis sit subueniēdū. Scōdo māifestat qd̄ dixit ibi. (Si qua aūt ꝛc.) Tertio oñdit rōnez dictoz ibi. (Si qs ꝛc.) Dicit ḡ viduas honora nō solū reuerentiā exhibēdo: sed necessaria tribuēdo. Nec. n. duo itelligunt in v̄bo honoris. Un̄ in precepto honorādi parētes intelligitur ēt de subuētiōe. q. d. In necessarijs p̄uide. Et hoc inchoatū ē a p̄ncipio ecclesie. Act. 6. Factū ē murmur grecoꝝ aduersus hebreos: eo qꝛ despicerent in ministerio quottidiano vidue eoz. scōi Mach. 3. In tēplo pecunia posita ad alimonia viduaz ꝛ pupilloꝝ. Sz q̄s viduas: Illas q̄ vere sunt vidue. Vidua d̄r quasi a viro idua. i. diuisa. Nāz vidua vere ē illa q̄ nō hꝛ alias p̄sonas a q̄bus sustēter: et huic necessaria dabant de elemosynis fidelium.

¶ Deinde cū dicit. (Si qua aūt ꝛc.) Exponit q̄ sunt vere vidue: ꝛ p̄mo oñdit q̄ non sunt vere. Scōdo q̄ sunt vere ibi. (Que aūt ꝛc.) Circa p̄m̄iū p̄mo agit de institutiōe eaz q̄ sunt vere vidue. Scōdo rōez assignat ibi. (Nec. n. ꝛc.) Instruit ḡ hꝛ q̄ discat domū suā regere. Tob. 10. Docuerunt filiā suā regere familiā ꝛc. Et dicit p̄m̄iū: qꝛ vidua q̄ assumit ad p̄uisionem sibi ab ecclesia fiendā dz eē cū honestate vigilās. Et hoc ē qd̄ dicit. Si didicit ꝛc. Itē dz suis parētib⁹ fuire: ꝛ iō dicit. (Mutuā ꝛc.) Quasi dicat. Sicut parētes eaz nutrierunt: ita ꝛ ipsa eos: si hꝛ eos. Et huius rō assignat cū subiungit dicēs. (Nec enim ē acceptū ꝛc.) Quia hec nō solū hoibus fiunt: sꝛ deo. Et hoc pꝛ qꝛ dñs de hoc speciale mādatū dedit. Exo. 20. Qd̄ etiam dñs iesus i euāgelio noluit p̄termitti. Itē h̄ nā docet: vt homo recompenset beneficia impendētib⁹: et nulli tātum impenderunt quantum parentes.

¶ Deinde cum dicit. (Que aūt vere ꝛc.) Tractat de veris viduis. Primo ostēdēs q̄ vere sint vidue. Scōdo qualiter instruende sunt ibi. (Speret in deū ꝛc.) Dicit ergo. Que aūt ꝛc. desolata. i. q̄ nō habeat solationē humanaz. s. filios vel parētes. Et talis q̄ nō hꝛ aliud p̄fugiū nisi qꝛ speret in deū ēt q̄stum ad tēporalia subsidia p̄ ecclesiam sustētata. Et debet instrui primo vt exerceat in bonis. Scōdo vt caueat a malis ibi. (Et hoc precipe ꝛc.) Circa p̄m̄iū duo facit: qꝛ primo oñdit quib⁹ dz occupari hec vidua. Scōdo rōnem assignat ibi. (Nā vidua ꝛc.) Dicit ergo. Speret in deo ꝛ actū spei uenientē exerceat qd̄ fit p̄ orationē: qꝛ obtinet p̄ hanc qd̄ sperat. Oratio. n. eleuatio est mentis in deū: obsecratio est postulatio p̄ aliq̄ sacra. Et dicit. (Die ꝛ nocte) qꝛ impossibile est qꝛ animus